

Jednostka
projektowa:

AUTORSKA PRACOWNIA ARCHITEKTONICZNA - JACEK BUŁAT
60-113 Poznań ul. Skalna 7 tel / fax +48 61 830 27 34 | biuro@bulat.com.pl

Treść składowa
dokumentacji:

Inwestor:

Nazwa
inwestycji:

Adres
inwestycji:

Kategoria
obiektu
budowlanego

Lokalizacja
części:

Kod główny
obiektu :

**Gł.
projektant :**
architektura

architektura
projektował:

architektura
sprawdził:

PROJEKT WYKONAWCZY

UNIwersytet im. ADAMA MICKIEWICZA w

POZNANIU ul. Wieniawskiego 1, 61-712 Poznań

**PROJEKT DOSTOSOWANIA ŚRODKOWEJ KLATKI
SCHODOWEJ ZGODNIE Z WYMOGAMI P.POŻ W
BUDYNKU COLLEGIUM MAIUS W POZNANIU**

61-701 Poznań, ul. Fredry 10

KATEGORIA IX

dz. nr 11/2 obręb Poznań arkusz 22

CPV 45214400-4 - Roboty budowlane w zakresie szkolnictwa wyższego

mgr inż. arch. Jacek Bułat
upr. nr 47/85/Pw specjal; architektura

mgr inż. arch. Michał Bułat

mgr inż. arch. Cyprian Prusakowski

mgr inż. arch. Marta Rajpołt

mgr inż. arch. Adam Błaszczuk
upr. nr WP-OIA/OKK/Upb/39/2009 specjal; architektura

ilość
egzemplarzy:

5

Stadium
projektu:

PW

Branża:

Architektura

Oznaczenie
dokumentacji:

PW

POZNAŃ, MAJ 2016

(strona pusta)

Poznań, 12.05.2016r.

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTÓW

Zgodnie z art. 20, ust. 4, Ustawy Prawo Budowlane z 16.04.2004, oświadczam,
że projekt pt :

**Projekt remontu wschodniego dziedzińca wewnętrznego oraz dostosowania
środkowej klatki schodowej zgodnie z wymogami p.poż w budynku Collegium
Maius w Poznaniu**
ul. Fredry 10 61-701 Poznań

sporządzony został zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.
Dokumentacja jest kompletna z punktu widzenia celu, któremu ma służyć.

projektant architektury: **mgr inż. arch. Jacek Bułat**
upr. nr 47/85/Pw, spec. architektura

sprawdzający architektury: **mgr inż. arch. Adam Błaszczuk**
upr. nr WP-OIA/OKK/Upb/39/2009 , spec. architektura

(strona pusta)

SPIS DOKUMENTACJI

1. OPIS TECHNICZNY

1.1	Strona tytułowa	1
1.2	Spis dokumentacji	5
1.3	Opis techniczny	
	I - DANE OGÓLNE	7
	II – STAN ISTNIEJĄCY	8
	III - PROJEKT DOSTOSOWANIA ŚRODKOWEJ KLATKI SCHODOWEJ ZGODNIE Z WYMOGAMI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ	9
1.4	Informacje dotyczące ochrony przeciwpożarowej	12
1.5	Opinia techniczna	14
1.6	Program Prac Konserwatorskich – środkowa klatka schodowa	18
1.7	Informacja BIOZ	30
1.8	Dokumentacja fotograficzna	40

2. ZAŁĄCZNIKI

- Projekt archiwalny budynku Collegium Maius, 1909 - rzut piwnicy	47
-Postanowienie Komendanta Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu nr 71/2006 z dnia 14.06.2006r.	49
- Projekt oddymiania środkowej klatki schodowej budynku Collegium Maius autor: mgr. Inż. Tomasz Dęga, Poznań styczeń 2015	51

3. RYSUNKI

PR.000 Zagospodarowanie terenu	
PR.001 Rzut parteru	
PR.002 Rzut I piętra	
PR.003 Rzut II piętra	
PR.004 Rzut III piętra	
PR.005 Rzut IV piętra	
PR.006 Rzut poddasza	
PR.007 Przekrój A-A	
PR.008 Zestawienie stolarki drzwiowej	
PR.009 Detal drzwi D0,D1,D2,D2-A,D9	
PR.010 Detal drzwi D3,D4	
PR.011 Detal drzwi D5,D6	
PR.012 Detal drzwi D7,D8	
PR.013 Detal kraty nawiewnej	

(strona pusta)

OPIS TECHNICZNY

I - DANE OGÓLNE

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem projektu jest remont wschodniego dziedzińca wewnętrznego oraz dostosowanie środkowej klatki schodowej zgodnie z wymogami p.poż w budynku Collegium Maius Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza przy ul. Fredry 10 w Poznaniu.

2. Cel opracowania

Celem opracowania jest dostosowanie środkowej klatki schodowej zgodnie z wymogami p.poż w budynku Collegium Maius, w oparciu o zlecenie Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

3. Podstawa opracowania

- Zlecenie Inwestora
- Wizja lokalna i inwentaryzacja architektoniczno-budowlana
- Obowiązujące Normy i przepisy
- Ekspertyza techniczna w zakresie budowlanym i ochrony przeciwpożarowej dot. budynku Collegium Maius przy ul. Fredry 10 w Poznaniu opracowana przez st. bryg. w st. sp. inż. Józefa Modrzyka, Poznań luty 2006r.
- Postanowienie Komendanta Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Poznaniu nr 71/2006 z dnia 14.06.2006r.

4. Podstawowe dane

W ZAKRESIE OPRACOWANIA:

- powierzchnia terenu w granicach opracowania.....50,1 m²
- powierzchnia zabudowy klatki schodowej.....50,1 m²
- ilość kondygnacji klatki schodowej.....6

II – STAN ISTNIEJĄCY

1. Lokalizacja i dane działki

Opracowanie obejmuje swoim zasięgiem fragment działki położonej w Poznaniu przy ul. Fredry 10, dz. nr ew.11/2.

Obiekt wpisany jest do rejestru zabytków pod nr A 210 decyzją z dnia 8 listopada 1978r.

2. Opis stanu istniejącego

Działka na której znajduje się teren objęty opracowaniem znajduje się w terenie zabudowanym, w obszarze ścisłej zabudowy śródmiejskiej. Objęta jest strefą ochrony konserwatorskiej.

Zakres niniejszego opracowania obejmuje środkową wewnętrzną klatkę schodową i dostosowanie jej zgodnie z obowiązującymi wymogami p.poż oraz decyzją 71/2006 Komendanta Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Poznaniu z 14.06.2006r. Klatka schodowa jest w dobrym stanie, zarówno technicznym jak i wizualnym. Zakres projektu obejmuje wydzielenie pożarowe istniejącej klatki poprzez wykonanie nowej stolarki drzwiowej na poszczególnych kondygnacjach oraz wykonanie systemu zgodnie z opracowanym w styczniu 2015r projektem oddymiania środkowej klatki schodowej budynku Collegium Maius autorstwa mgr. inż. Tomasza Dęga.

III - PROJEKT DOSTOSOWANIA ŚRODKOWEJ KLATKI SCHODOWEJ ZGODNIE Z WYMOGAMI P.POŻ

1. Opis ogólny

Zakres niniejszego opracowania skupia się na środkowej wewnętrznej klatce schodowej i dostosowaniu jej zgodnie z obowiązującymi wymogami p.poż. oraz decyzją 71/2006 Komendanta Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Poznaniu z 14.06.2006r. Klatka schodowa jest w dobrym stanie, zarówno technicznym jak i wizualnym. Zakres projektu obejmuje wydzielenie pożarowe istniejącej klatki poprzez wykonanie nowej stolarki drzwiowej na poszczególnych kondygnacjach.

Projekt obejmujący dostosowanie klatki schodowej nie zakłada zmiany sposobu użytkowania budynku jako obiektu użyteczności publicznej, nie zmienia bryły oraz formy architektonicznej budynku. Budynek jest podłączony do istniejącej sieci wod-kan., energetycznej i gazowej. Wszelkie prace wykonywać pod nadzorem Miejskiego Konserwatora Zabytków.

2. Przeznaczenie i program użytkowy

Projektowane rozwiązania związane są z dostosowaniem środkowej klatki schodowej do wymogów p.poż. Program użytkowy związany jest z potrzebą polepszenia warunków użytkowania oraz obsługi obiektu oraz obecnie obowiązującymi przepisami.

Istniejącą stolarkę drzwiową projektuje się wymienić na spełniające wymogi p.poż oraz jednocześnie ujednolicić wizualnie i przywrócić reprezentacyjny charakter wnętrza. Projektuje się wykonać nową stolarkę na poziomie parteru w celu wygrodzenia pożarowego klatki schodowej.

Projekt zakłada także wykonanie na najwyższym poziomie kraty nawiewnej systemu oddymiania zgodnie z projektem wykonawczym mgr. inż. Tomasza Dęga opracowanego w styczniu 2015r.

3. Forma architektoniczna

Projekt nie zmienia formy architektonicznej obiektu.

4. Funkcja oraz warunki dostępu dla osób niepełnosprawnych

Budynek Collegium Maius funkcjonuje jako obiekt użyteczności publicznej. Dostęp dla osób niepełnosprawnych zapewniony jest przez główny hol zlokalizowany od strony ul. Fredry oraz zlokalizowaną tam windę osobową.

5. Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe

5.1 Posadzka oraz wykończenie

Projektuje się nową stolarkę drzwiową na poszczególnych kondygnacjach, wykonaną na wzór istniejącej stolarki drzwiowej na poziomie +3 w obrębie klatki schodowej objętej projektem. Stolarka wykonana z drewna, z przeszkleniami ze szkła bezbarwnego, okucia w kolorze złotym. Wszystkie drzwi wyposażać w samozamykacze ukryte w skrzydle. Przed przystąpieniem do prac wykonać pomiary w rzeczywistości oraz odrysować krzywizny łuków. Ostateczny dobór materiałów oraz kolorystyka powinny być poprzedzone próbami oraz zostać zaakceptowane przez Inwestora oraz nadzorującego projektanta.

Wykończanie posadzek – posadzki w zakresie opracowania wykonać i uzupełnić na wzór istniejącej posadzki – wykonanej z linoleum z wzorem w dwóch kolorach. Na poszczególnych poziomach wykonać posadzki tak jak na poziomie +3 oraz dostosować do projektowanej stolarki drzwiowej. Posadzkę należy wykonać dostosowując poziom oraz wykonanie do wykończenia stopni klatki schodowej oraz istniejących wyremontowanych posadzek na sąsiednich korytarzach. Ostateczny dobór materiałów oraz kolorystyka powinny być poprzedzone próbami oraz zostać zaakceptowane przez Inwestora oraz nadzorującego projektanta.

Wykończenie ścian – projektuje się uzupełnić wykończenie ścian w miejscach demontażu istniejących stolarok oraz montażu nowych w niezbędnym zakresie. Wykończenie dopasować oraz wykonać na wzór wykończenia klatki schodowej. Ostateczny dobór materiałów oraz kolorystyka powinny być poprzedzone próbami oraz zostać zaakceptowane przez Inwestora oraz nadzorującego projektanta.

Wykończenie klatki schodowej na poziomie IV piętra- projektuje się likwidację 3 stopni na najwyższej kondygnacji i wykonanie w tym miejscu 2 nowych stopni zapewniając tym samym odpowiednią szerokość podestów. Wykończenie posadzki identyczne jak stopnie klatki schodowej.

Istniejące oprawy oświetleniowe do zachowania, w przypadku kolizji z projektowanymi elementami wykonać niezbędne przesunięcia i modyfikacje w porozumieniu z inwestorem oraz projektantem. Zgodnie z dokumentacją rysunkową zdemontować oprawy w niezbędnym zakresie na czas prowadzenia prac oraz później ponownie je zamontować.

Wszystkie elementy powinny spełniać odpowiednie wymagania odporności ogniowej.

5.2 Wyposażenie dodatkowe

Projektuje się wykonanie oraz montaż tablic ogłoszeniowych na poszczególnych piętrach (I-III) w obrębie klatki schodowej. Tablice wykonać na wzór (kształt, materiały, wykończenie) tablicy istniejącej na poziomie parteru, z dopasowaniem do przewidzianej lokalizacji. Tablice wykonać w ramie drewnianej, z szybami przesuwanymi ze szkła bezpiecznego, z zamkami patentowymi. Na każdym piętrze zamontować 2 tablice o wymiarach 150x100 cm. Ostateczny dobór materiałów, kształt oraz kolorystyka powinny być poprzedzone próbami oraz zostać zaakceptowane przez Inwestora oraz nadzorującego projektanta.

Dodatkowo należy wykonać otwór w stropie nad IV piętrzem w celu wykonania kraty systemu oddymiania. Krata o wymiarach 134x134 cm, wykonana z siatki cięto-ciągnionej hr. 1,7 mm. Krata montowana za pomocą profili aluminiowych o przekroju prostokątnym montowanych do nowego sufitu na śruby i kotwy. Montaż maskowany pod wykończeniem otworu od strony klatki schodowej. Wykończenie sufitu w kolorze białym, identycznym jak sufity w obrębie klatki schodowej. Krata podłączona do systemu oddymiania klatki schodowej wykonanego zgodnie z projektem wykonawczym autorstwa mgr.inż. Tomasza Dęga, Poznań styczeń 2015r. Wykonać zabezpieczenie otworu w stropie oraz dodatkową podkonstrukcję do umieszczenia urządzenia nadciśnieniowego zgodnie z projektem wykonawczym autorstwa mgr.inż. Tomasza Dęga. W połaci dachowej należy wykonać otwór zabezpieczony wymianami wraz z obudową z blachy stalowej ocynkowanej do wyprowadzenia systemu oddymiania. Przebicie w płaci oraz stropie uszczelnić oraz zabezpieczyć p.poż i przeciw dostawaniu się wody. Wykończyć pokryciem dachowym istniejącym oraz obróbkami blacharskimi. Wszystkie elementy powinny spełniać odpowiednie wymagania odporności ogniowej.

Wszelkie prace związane z dostawą, montażem, podłączeniem systemu oddymiania oraz usunięciem wszelkich kolizji z istniejącymi instalacjami zostały ujęte w odrębnym opracowaniu projektowym oraz objęte są osobnym kosztorysem.

6. Rozwiązania budowlano-instalacyjne

6.1 Instalacja sanitarne, wod-kan

Istniejące instalacje sanitarne i wod-kan bez zmian do zachowania. Wykonać niezbędne prace naprawcze i modernizacyjne instalacji w zakresie zabezpieczenia ogniowego oraz izolacji termicznej.

6.2 Instalacja elektryczna

Instalacja elektryczna do zachowania, wykonać niezbędne podejścia do zmiany lokalizacji opraw oświetleniowych. Wszystkie instalacje w obszarze opracowania muszą spełniać wymogi odpowiedniej klasy odporności ogniowej. Wykonać podłączenie systemu oddymiania klatki schodowej – zgodnie z odrębnym opracowaniem.

6.3 Instalacja SAP, system oddymiania klatki

Projektuje się wykonanie systemu oddymiania klatki schodowej wg opracowania mgr. Inż. Tomasz Dęga, Poznań styczeń 2015. Należy dostosować istniejący system wentylacji wraz z kanałami wentylacyjnymi do projektowanego systemu oddymiania klatki schodowej. W zakresie systemu oddymiania klatki schodowej oraz systemu SAP należy wykonać niezbędne podłączenia zgodnie z wytycznymi producenta, zasilanie oraz zmiany w istniejącej instalacji. Wszelkie prace zostały ujęte w odrębnym opracowaniu. Wszystkie instalacje w obszarze opracowania muszą spełniać wymogi odpowiedniej klasy odporności ogniowej. Należy wykonać wszelkie niezbędne podłączenia nowych elementów do istniejącego systemu alarmu pożarowego obiektu.

UWAGA!

Prace budowlane wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną, przepisami szczegółowymi, zasadami BHP oraz pod nadzorem osoby uprawnionej. Wszelkie zmiany, wybór elementów wykończeniowych, ewentualne szczegóły rozwiązań technicznych należy uzgadniać przy udziale nadzoru autorskiego zespołu projektantów przy założeniu zastosowania materiałów o tych samych parametrach technicznych.

INFORMACJE DOTYCZĄCE OCHRONY PRZECIWPÓŻAROWEJ

1. Informacje o powierzchni, wysokości i liczbie kondygnacji

W ZAKRESIE OPRACOWANIA:

- powierzchnia terenu w granicach opracowania.....50,1 m²
- powierzchnia zabudowy klatki schodowej.....50,1 m²
- ilość kondygnacji klatki schodowej.....6

Obiekt SW - średniowysoki

2. Charakterystyka zagrożenia pożarowego

Wszystkie kondygnacje zawierają pomieszczenia dydaktyczne, biurowe i socjalne, które kwalifikuje się do kategorii zagrożenia ludzi ZL III.

3. Informacja o kategorii zagrożenia ludzi

Kwalifikuje się w kategorii zagrożenia ludzi ZL III - użyteczności publicznej.

4. Informacja o gęstości obciążenia pożarowego

Dla pomieszczeń kwalifikowanych do kategorii zagrożenia ZL nie określa się gęstości obciążenia pożarowego.

5. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń

Funkcja i przeznaczenie budynku wykluczają występowanie w nim stref i pomieszczeń kwalifikowanych do zagrożonych wybuchem.

6. Informacja o klasie odporności pożarowej i stopniu rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych

Klasa odporności pożarowej budynku – „B”. Główna konstrukcja nośna – o odporności R120, konstrukcja dachu R30, stropy REI60, ściana zewnętrzna EI60, ściany wewnętrzne EI30 a przykrycie dachu E30.

Elementy wyposażenia i wykończenia wewnątrz nierozprzestrzeniające ognia.

7. Informacja o podziale na strefy pożarowe oraz dymowe

Kondygnacje nadziemne podzielone na strefy pożarowe o powierzchni do 5000 m².

Kondygnacja podziemna podzielona na strefy pożarowe o powierzchni do 2500 m².

8. Usytuowanie z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe oraz odległość od obiektów sąsiadujących

Usytuowanie obiektu bez zmian – budynek wolnostojący.

9. Warunki oraz strategia ewakuacji

Warunki ewakuacji bez zmian.

10. Zabezpieczenie przeciwpożarowe instalacji użytkowych (instalacja wentylacyjna, ogrzewcza, gazowa, elektryczna, teletechniczna, piorunochronna)

Wszystkie instalacje w obszarze opracowania muszą spełniać wymogi odpowiedniej klasy odporności

ogniowej.

11. Dobór urządzeń przeciwpożarowych wraz z podstawową charakterystyk urządzeń

Projektuje się wykonanie systemu oddymiania klatki schodowej wg opracowania mgr. Inż. Tomasz Dęga, Poznań styczeń 2015. Należy dostosować istniejący system wentylacji wraz z kanałami wentylacyjnymi do projektowanego systemu oddymiania klatki schodowej zgodnie z osobnym opracowaniem. W zakresie systemu oddymiania klatki schodowej oraz systemu SAP należy wykonać niezbędne podłączenia zgodnie z wytycznymi producenta, zasilanie oraz zmiany w istniejącej instalacji. Wszystkie instalacje w obszarze opracowania muszą spełniać wymagania odpowiedniej klasy odporności ogniowej. Należy wykonać wszelkie niezbędne podłączenia nowych elementów do istniejącego systemu alarmu pożarowego obiektu.

12. Informacja o wyposażeniu w gaśnice

Przedmiotowy budynek wymaga wyposażenia w gaśnice proszkowe ABC i śniegowe (Co2). Szczegółowy wykaz, ilość gaśnic i ich rozmieszczenie należy uwzględnić w „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego”.

13. Informacja o przygotowaniu obiektu budowlanego i terenu do prowadzenia działań ratowniczo-gaśniczych (drogi pożarowe, zaopatrzenie w wodę, sprzęt)

Zapotrzebowanie na wodę do celów przeciwpożarowych do zewnętrznego gaszenia pożaru dla budynku wynosi 20 dm³/s. Ww. wody zapewniają hydranty znajdujące się na ulicach Fredry i Kościuszki.

Normatywne dojazdy pożarowe zapewniają ulice Fredry i Kościuszki.

Niniejszy projekt obejmuje fragment przebudowy ujęty Ekspertyzie Technicznej w zakresie budowlanym i ochrony przeciwpożarowej dot. budynku Collegium Maius przy ul. Fredry 10 w Poznaniu opracowana przez st. bryg. w st. sp. inż. Józefa Modrzyka, Poznań luty 2006.

Opracował:
mgr inż. arch. Jacek Bułat

OPINIA TECHNICZNA

OBIEKT: **PROJEKT DOSTOSOWANIA ŚRODKOWEJ KLATKI SCHODOWEJ ZGODNIE Z WYMOGAMI P.POŻ W BUDYNKU COLLEGIUM MAIUS W POZNANIU**

ADRES: 61-701 Poznań, ul. Fredry 10
dz. nr 11/2 obręb Poznań arkusz 22

1.1. Ogólny opis budynku

Powstanie budynku datuje się na lata 1905 – 1909. Budynek w części północnej czterokondygnacyjny z poddaszem użytkowym, częściowo podpiwniczony, częściowo z obniżonym przyziemiem. Obiekt został wykonany w technologii tradycyjnej – murowany z cegły pełnej ceramicznej. Ściany otynkowane, częściowo obłożone piaskowcem. W poziomie przyziemia na styku z gruntem licowane płytami granitowymi.

Stropy zostały wykonane jako masywne – ceramiczne. Szczegóły konstrukcji stropów zostały opisane w dalszej części opracowania. Schody masywne, betonowe i żelbetowe.

Konstrukcja dachu drewniana krokwiowo – płatwiowa wsparta na słupach drewnianych oraz murlatach spoczywających na ścianach. Dachy pokryte dachówką ceramiczną.

Budynek ten znajduje się na obszarze objętym ochroną konserwatorską.

1.2. Opis poszczególnych elementów budynku objętych zakresem oceny stanu technicznego

Fundamenty

Część budynku od strony północnej została posadowiona na ławach betonowych. Ławy betonowe o wysokości 70 do 82 cm posiadają odsadzki szerokości od 10 do 30 cm. Fundamenty budynku posadowione są na podłożu gruntowym stanowiącym piaski drobne zagęszczone $ID = 0,70$. Podobnie zostały wykonane ławy ścian wewnętrznych nośnych znajdujących się w zakresie opracowania.

Zwierciadło wody gruntowej zmierzone podczas badań geologicznych (kwiecień 2005) znajdowało się na poziomie około 18 cm poniżej poziomu posadowienia ław fundamentowych. Odsłonięte ławy fundamentowe znajdują się w dobrym stanie technicznym, brak widocznych większych spękań. Stwierdzono brak poziomych i pionowych izolacji przeciwwilgociowych.

FOT. 1 i 2 Odkrywki fundamentów.

Ściany piwnic

Ściany zewnętrzne murowane z cegły pełnej na zaprawie cementowo – wapiennej i wapiennej o grubości 92 cm. Ściany wewnętrzne nośne murowane z cegły pełnej na zaprawie cementowo – wapiennej i wapiennej o zróżnicowanych grubościach od 100 do 38 cm. Stan techniczny ścian jest dobry, brak większych ubytków muru. Cegły z których wykonano mury są stosunkowo dobrze zachowane, nie są spękane, nie łuszczą się. Zaprawa jest dobrze zachowana. W pomieszczeniach piwnicznych nie stwierdzono zawilgocenia ścian.

FOT.3 Widok murów piwnicznych

Ściany zewnętrzne kondygnacji nadziemnych

Zewnętrzne ściany budynku murowane z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie cementowo - wapiennej i wapiennej. Ściany otynkowane tynkiem cementowo – wapiennym lub wapiennym. Ściany elewacyjne od strony ulic Fredry, Kościuszki i al. Niepodległości znajduje się w dobrym stanie technicznym. Ściany nie wykazują cech nierównomiernego osiadania. Nadproża nadokienne nie są spękane.

Ściany wewnętrzne kondygnacji nadziemnych

Wewnętrzne ściany nośne budynku murowane z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie cementowo – wapiennej i wapiennej. Ściany otynkowane tynkiem wapiennym. Ściany w dobrym stanie technicznym.

Nadproża drzwiowe i okienne

W budynku nadproża drzwiowe i okienne wykonano w różnych technologiach. Większość nadproży drzwiowych wykonano jako sklepienia ceglane. Znajdują się one w różnym stanie technicznym. Część z nich na skutek uszkodzeń przy prowadzeniu instalacji wymaga naprawy lub wymiany.

Tynki wewnętrzne

Tynki wewnętrzne znajdują się w różnym stanie technicznym. Część pomieszczeń wyremontowano, w nich tynki znajdują się w bardzo dobrym stanie. Część tynków została zasłonięta przez zamocowane płyty gipsowo - kartonowe i okładziny ceramiczne. W pozostałych pomieszczeniach tynki znajdują się w stanie adekwatnym do wieku budynku i stanu zużyć pozostałych elementów wnętrza.

Tynki zewnętrzne

Tynki zewnętrzne znajdują się w różnym stanie technicznym. Elewacje frontowe budynku znajdują się w dobrym stanie technicznym. Tynki elewacji wewnętrznych dziedzińców znajdują się w bardzo złym stanie. Widoczne odpryski tynku, miejscami całkowity brak tynków.

FOT.4 Widok ściany dziedzińca wewnętrznego – zniszczone tynki.

FOT.5 Widok ściany dziedzińca wewnętrznego – zniszczone tynki.

Izolacje przeciwwilgociowe

Na podstawie wykonanych odkrywek ścian zewnętrznych, stwierdzono brak izolacji poziomej i pionowej ścian fundamentowych.

Instalacje

Budynek wyposażony jest w instalację elektryczną, oraz w instalację wodno – kanalizacyjną, teletechniczną i gazową.

1.3 Analiza i ocena stanu istniejącego

Istniejący budynek znajduje się w dobrym stanie technicznym, pomimo przeszło stuletniego okresu użytkowania. Posadowienie, sklepienia, stropy, mury piwniczne będące przedmiotem niniejszej ekspertyzy są w wystarczającym stanie technicznym.

1.4 Wnioski i zalecenia

Analiza stanu technicznego fragmentów konstrukcji budynku związanych z planowanymi pracami projektowymi, pozwala stwierdzić ich zróżnicowany stan techniczny. Stan konstrukcji pozwala na wykonanie zaplanowanych w projekcie budowlanym robót.

Konstrukcyjne ściany nośne budynku znajdują się w stanie technicznym adekwatnym do stopnia zużycia technologicznego obiektu. Mury nie wykazują odchyień od pionów, nie ma ubytków i znaczących zarysowań.

Na podstawie wizji lokalnej, wykonanych odkrywek, oraz wstępnej oceny parametrów wytrzymałościowych muru, można przyjąć, że został on wykonany z cegły pełnej klasy co najmniej 10,0 MPa, na zaprawie wapiennej klasy co najmniej 1,0 MPa. Parametry wytrzymałościowe zaprawy spajającej cegły są różne w poszczególnych rejonach budynku. Przyczyną takiego stanu rzeczy były zniszczenia wojenne i późniejsza odbudowa oraz okres przeszło 100 letniej eksploatacji budynku (przebudowy, adaptacje, wymiany instalacji).

Tynki dziedzińców wewnętrznych budynku znajdują się w złym stanie technicznym, wymagają gruntownej renowacji.

Należy wykonać dokładną inwentaryzację konstrukcji więźby i przeprowadzić sprawdzające obliczenia statyczne w celu ustalenia, które elementy konstrukcji wymagają wzmocnienia lub wymiany. Podczas wykonywania prac remontowych należy dokładnie sprawdzić każdy element więźby dachowej. Każdy element wykazujący oznaki nadmiernego ugięcia lub skorodowany biologicznie należy wymienić na nowy lub wzmocnić.

Przy planowaniu prac remontowo-budowlanych należy mieć na uwadze, że budynek znajduje się na terenie Starego Miasta w rejonie ochrony konserwatorskiej. Ze względu na ochronę konserwatorską przedmiotowego budynku wszelkie prace budowlane należy uzgadniać z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

W przypadku konieczności wykonania dodatkowych przekuć, lub dociążenia istniejących elementów konstrukcji budynku - nie analizowanych w niniejszym opracowaniu, należy skonsultować się z autorami ekspertyzy.

W związku z brakiem dokumentacji archiwalnej obiektu oraz zniszczeniami wojennymi i licznymi modernizacjami, należy liczyć się z możliwością ujawnienia niezinventaryzowanych elementów konstrukcji nośnej budynku mogących mieć wpływ na przyjęte rozwiązania techniczne. W przypadku zaistnienia takich okoliczności należy bezwzględnie skontaktować się z autorami opracowania.

W trakcie prowadzenia prac remontowych należy stosować ciągły nadzór osób uprawnionych.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DOTYCZĄCY
ŚRODKOWEJ KLATKI SCHODOWEJ W BUDYNKU
COLLEGIUM MAIUS UNIWERSYTETU IM. ADAMA MICKIEWICZA
PRZY UL. FREDRY 10 W POZNANIU

Poznań, kwiecień 2016

(strona pusta)

SPIS TREŚCI

1. Przedmiot opracowania
2. Podstawa opracowania
3. Cel opracowania
4. Materiały wykorzystane w dokumentacji
5. Zagadnienia historyczne
6. Opis obiektu
7. Stan zachowania
8. Cel oraz założenia konserwacji i restauracji
9. Przebieg prac konserwatorskich
10. Dokumentacja fotograficzna

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest środkowa klatka schodowa obecnego Collegium Maius Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, pierwotnie gmachu Królewskiej Komisji Kolonizacyjnej. Gmach został wzniesiony w latach 1905 (rozpoczęcie) - 1908 (zakończenie budowy). Jego projekt opracowało Ministerstwo Robót Publicznych (architekci: Buch, Riepert, Delius). Budynek znajduje się w Poznaniu przy ul. Fredry 10 i wpisany jest do rejestru zabytków pod nr A 210 z dnia 08. 11. 1978 roku.

2. Podstawa opracowania

Podstawą opracowania jest zlecenie opracowania projektu dostosowania środkowej klatki schodowej zgodnie z wymogami p.poż w budynku Collegium Maius przez Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

3. Cel opracowania

Celem opracowania jest przedstawienie proponowanego postępowania konserwatorskiego dotyczącego klatki schodowej, a dokładnie wykonania nowej stolarki drzwiowej oraz uzupełnienia wykończenia ścian i posadzek w miejscach montażu. Program będzie załącznikiem do Projektu Budowlanego pt.: "Projekt remontu wschodniego dziedzińca wewnętrznego oraz dostosowania środkowej klatki schodowej zgodnie z wymogami p.poż w budynku Collegium Maius w Poznaniu" obejmującego także remont nawierzchni dziedzińca oraz elewacji oraz remont przejścia bramnego w kierunku Urzędu Wojewódzkiego wraz z wymianą bram drewnianych.

4. Materiały wykorzystane w dokumentacji

- PROJEKT REMONTU WSCHODNIEGO DZIEDZIŃCA WEWNĘTRZNEGO ORAZ DOSTOSOWANIA ŚRODKOWEJ KLATKI SCHODOWEJ ZGODNIE Z WYMOGAMI P.POŻ W BUDYNKU COLLEGIUM MAIUS PRZY UL. FREDRY 10 W POZNANIU

opracowany przez Autorska Pracownia Architektoniczna - Jacek Bułat, ul. Skalna 7, 60-113 Poznań

5. Zagadnienia historyczne

Budynek Collegium Maius powstał na początku XX w. jako jeden z wielu reprezentacyjnych gmachów tworzących tzw. Ring według projektu urbanistycznego Josepha Stübgena, na terenach przy dawnej Bramie Berlińskiej (Dzielnica Zamkowa). Pomysł umieszczenia w tym miejscu zespołu budynków państwowych i miejskich zaczerpnięty został z Wiednia. Został zrealizowany do 1910 roku. Najwcześniej zaprojektowano właśnie gmach Komisji Osadniczej, obecne Collegium Maius, bo w 1904 roku. Budowę rozpoczęto w 1905 roku. Od 1907 roku budowano gmach Akademii Królewskiej, obecnego Collegium Minus, oraz banku Raiffeisena, obecnego Collegium Iuridicum. Gmach Królewskiej Komisji Kolonizacyjnej powstał według projektu Ministerstwa Robót Publicznych, pod kierunkiem radcy budowlanego Deliusa. Komisję Kolonizacyjną powołano Dekretem Króla Pruskiego z 21 czerwca 1886 roku. Podlegała ona monarsze za pośrednictwem Ministerstwa Rolnictwa. Początkowo w Poznaniu siedzibą Komisji był gmach przy ul. Młyńskiej. W 1904 roku w berlińskim Ministerstwie Robót Publicznych opracowano projekt nowego budynku dla Komisji. W zespole projektowym byli m. in. architekci Buch i Riepert pod kierownictwem starszego radcy Deliusa. Budowę gmachu rozpoczęto w 1905 roku, a prace trwały nieprzerwanie do 1908 roku. Kierownictwo

prac należało do Teubnera i Seidicha. Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę, w maju 1919 roku, Komisariat Naczelnej Rady Ludowej zawiesił działalność Królewskiej Komisji Kolonizacyjnej, a siedzibę przekazano jednostce zwanej Głównym Urzędem Miejskim. Na początku 1920 roku gmach przekazano Wydziałowi Lekarskiemu Uniwersytetu Poznańskiego by utworzyć tzw. Collegium Medicum. Wybuch II wojny światowej spowodował częściowe zniszczenia obiektu. Odbudowa powojenna objęła rekonstrukcję kopuły elewacji frontowej. Obiekt uzyskał nieco zmienioną formę zaprojektowaną przez architekta Stefana Sawickiego. Wykonano wtedy wiele prac remontowo-modernizacyjnych związanych z adaptacją obiektu pod Wydział Lekarski. Od 2008 roku mieści się tu Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Na tyłach budynku powstała nowoczesna biblioteka dla studentów filologii klasycznej, słowiańskiej i polskiej. Jej uroczyste otwarcie nastąpiło 25 września 2009 roku.

6. Opis obiektu

Gmach Collegium Maius wzniesiono w stylu barokowo-klasycystycznym. Został zaprojektowany na rzucie litery „U”. Budynek wzniesiono na fundamentach betonowych, a jego ściany wymurowano z cegły palonej, czerwonej na zaprawie wapiennej. Gmach jest całkowicie podpiwniczony. Posiada cztery kondygnacje oraz dodatkowo niską kondygnację mezzanino. Kryty dachem wielopołaciowym z oknami powiekowymi. Ryzalit fasady kryty kopułą. W jego budowie brało udział wiele specjalistycznych zespołów. Granitowy cokół wykonała firma Weiss i Heinrich ze Strzegomia, okładziny kamienne firma Schilling z Wunschelburga, wystrój rzeźbiarski (figury z ryzalitu frontowego ponad gzymsem koronującym) Petri z Berlina i Bendorff z Charlottenburga.

Środkowa klatka schodowa znajduje się od strony ulic A. Fredry i T. Kościuszki i jest prowadzona od poziomu parteru do piętra 4. Wykończenie schodów z linoleum, balustrady zdobione. Ściany malowane na jasny kolor, stolarka okienna drewniana w dobrym stanie. Na kondygnacji 1 oraz 2 klatka wydzielona wtórą stolarką drzwiową (inventaryzacja zdjęciowa).

7. Stan zachowania

Stan zachowania środkowej klatki schodowej gmachu Collegium Maius Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu jest dobry. Klatka została w ostatnich latach wyremontowana, balustrady oraz wykończenie posadzki wyremontowano. Aby przywrócić stan pierwotny oraz reprezentacyjny charakter wnętrza projektuje usunąć wtórą stolarkę drzwiową i wykonać w tym miejscu nową, nawiązującą do drzwi na poziomie 3 środkowej klatki oraz stolarki w wyremontowanej już części Collegium Maius.

Zgodnie ze stanowiskiem Komendanta Wielkopolskiej Państwowej Straży Pożarnej środkową klatkę schodową służącą do ewakuacji należy wygrodzić oraz wyposażać w urządzenia zapobiegające zadymieniu. Aby spełnić te warunki należy na wszystkich piętrach wykonać stolarkę drzwiową o odpowiedniej klasie odporności jednocześnie zachowując jej historyczny charakter. Ważnym elementem systemu będzie także system napowietrzania umieszczony na najwyższej kondygnacji. W stropie nad klatką schodową zostanie wykonana krata nawiewna systemu wykonana z siatki cięto-ciągniętej o drobnym prześwicie, wykończona stylizowanym gzymsem w kolorze sufitu, nawiązującym do innych wykończeń detali Collegium Maius.

8. Cel oraz założenia projektu

Głównym założeniem i celem jest przywrócenie pierwotnego charakteru architektonicznego poprzez usunięcie wtórnej stolarki oraz ujednolicenie nowo-projektowanej. Ważnym aspektem jest również zapewnienie wymaganego zabezpieczenia pożarowego. Projekt Budowlany zakłada wykonanie nowej stolarki drzwiowej na wszystkich kondygnacjach od parteru do piętra 4. na wzór istniejącej stolarki na poziomie 3. Projekt zakłada również wykonanie kraty nawiewnej systemu zapobiegającego zadymieniu. Wykończenia ścian oraz posadzek w obrębie wykonywanych prac rozbiórkowych stolarki oraz montażowych należy wykonać na wzór istniejącego.

9. Program prac konserwatorskich i restauratorskich

1. Wykonanie dokumentacji fotograficznej i opisowej stanu zachowania obiektu przed konserwacją. Wykonanie potrzebnych rysunków oraz obmiarów, dokumentacji fotograficznej potrzebnej do wykonania stolarki drzwiowej na wzór stolarki na poziomie 3
2. Zabezpieczenie obszaru objętego pracami, zabezpieczenie okien oraz elementów klatki nieobjętych remontem folią polietylenową
3. Wykonanie otworu w stropie oraz montaż systemu zapobiegającego zadymieniu zgodnie z projektem oddymiania środkowej klatki schodowej budynku Collegium Maius autorstwa mgr inż. Tomasza Dęga
4. Montaż kraty nawiewnej w otworze oraz wykończenie ozdobne otworu
5. Dostosowanie klatki schodowej na najwyższej kondygnacji tj. wykonanie dodatkowego stopnia, przedłużenia balustrady, podniesienia istniejącego nadproża oraz wykonanie pochyli w miejscu istniejących stopni
6. Demontaż wszystkich istniejących stolarek drzwiowych w obrębie klatki schodowej
7. Wykonanie pomiarów otworów w rzeczywistości, odrysowanie łuków i krzywizn, montaż oraz dopasowanie nowej stolarki drzwiowej. Podczas prac należy istniejące ściany oraz posadzki zachować w jak największym stopniu. Istniejące elementy zabezpieczyć przed dodatkowymi uszkodzeniami
8. Wykonanie nowych fragmentów posadzki oraz wykończenia ścian. Prace będą polegać na wykonaniu nowych fragmentów oraz uzupełnić posadzki z linoleum na wzór istniejącej posadzki poziomu 3. Ściany należy uzupełnić oraz wykończyć w kolorystyce dopasowanej do koloru ścian klatki schodowej oraz korytarzy

Stolarka drzwiowa

1. Projektowana stolarka drzwiowa zlokalizowana jest w obrębie środkowej klatki schodowej w budynku Collegium Maius.

2. Stylizacja drewnianej stolarki drzwiowej jest oparta o:

- istniejące realizacje drzwi w budynku Collegium Maius
- analizę stylistyczną detali bram i stolarki drzwiowej

3. Pomiary z natury na miejscu

Przed rozpoczęciem realizacji projektowanej stolarki, zaleca się dokonanie dokładnego obmiaru wnęk na miejscu oraz przygotować tzw „mustra” łuków na tekturze lub płycie pilśniowej.

4. Materiały

Do wykonania stolarki projektuje się zastosowanie masywu dębowego I gat. klejonego warstwowo oraz profili dębowych. Przeszklenia- szyby zespolone, bezbarwne.

Zawiasy, zamki, okucia – wykonane na zamówienie z wykorzystaniem na wzór istniejących w stolarni na poziomie 3 klatki schodowej.

5. Wykończenie drewna

Wykończenie stolarki projektuje się przez malowanie dwukrotnie lakiero-bejcami na kolor identyczny jak istniejąca stolarka na poziomie 3. Przed malowaniem przeprowadzić próby kolorystyczne. Należy uzyskać łagodny połysk z ukazaniem usłojenia.

Uwaga! Wszystkie przegrody drzwiowe powinny w całości odpowiadać odpowiedniej klasie odporności ogniowej.

Przed rozpoczęciem przygotowań do realizacji zaleca się konsultacje z projektantem.

10. Dokumentacja fotograficzna

1. Istniejąca stolarka drzwiowa na poziomie 3 wraz z wykończoną posadzką z linoleum w dwóch kolorach.

2. Widok istniejącej stolarki na poziomie 4 piętra.

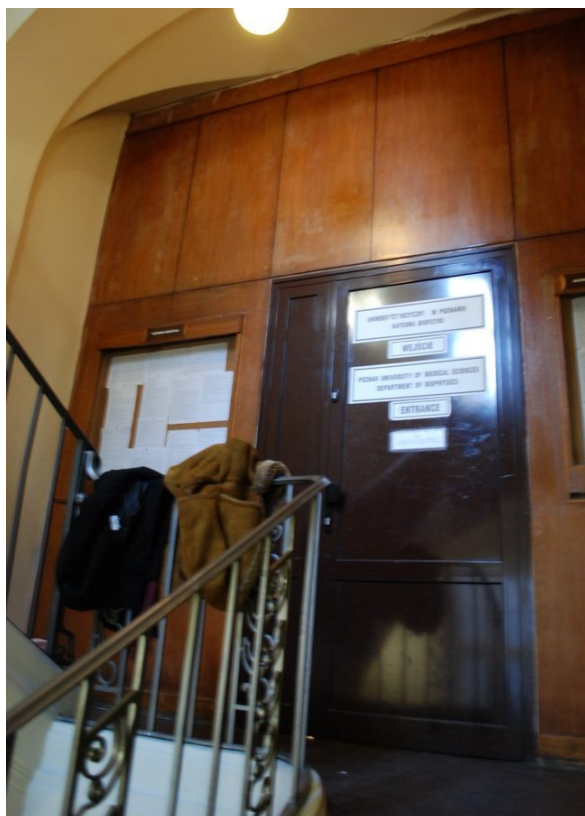
3. Widok na balustradę oraz bieg schodowy przeznaczony do przebudowy.

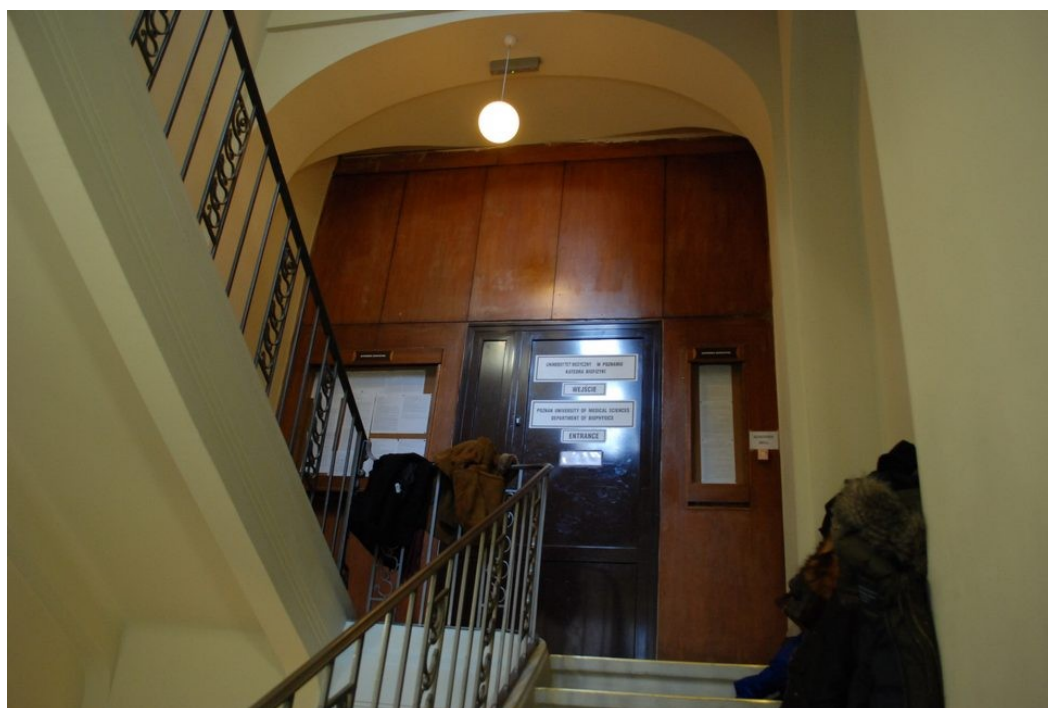
4. Widok na istniejącą stolarkę na poziomie 1 piętra.

5. Widok na istniejącą stolarkę na poziomie 1 piętra.

6. Widok istniejącej stolarki drzwiowej na poziomie 2 piętra.

7. Widok istniejącej stolarki drzwiowej na poziomie 2 piętra.

8. Widok drzwi prowadzących z poziomu parteru do piwnicy.

9. Widok istniejącej stolarki drzwiowej na poziomie parteru.

INFORMACJA BIOZ

INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA NA PLACU BUDOWY

INWESTOR: **UNIwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu**
ul. Wieniawskiego 1, 61-712 Poznań

OBIEKT: **PROJEKT DOSTOSOWANIA ŚRODKOWEJ KLATKI SCHODOWEJ
ZGODNIE Z WYMOGAMI P.POŻ W BUDYNKU COLLEGIUM MAIUS W
POZNANIU**

ADRES: 61-701 Poznań, ul. Fredry 10
dz. nr 11/2 obręb Poznań arkusz 22

DATA: 12.05.2016

PROJEKTANT SPORZĄDZAJĄCY INFORMACJĘ: MGR INŻ. ARCH. JACEK BUŁAT
UPR. NR 47/85/Pw

1. KOLEJNOŚĆ WYKONYWANYCH ROBÓT

- zagospodarowanie placu budowy
- roboty ziemne
- roboty budowlano-montażowe
- roboty wykończeniowe
- maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

2. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

- szkolenie pracowników w zakresie bhp,
- zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia
- zasady bezpośredniego nadzoru nad pracami szczególnie niebezpiecznymi przez wyznaczone w tym celu osoby
- zasady stosowania przez pracowników środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego

3. ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH

Zagospodarowanie placu budowy

Zagospodarowanie terenu budowy wykonuje się przed rozpoczęciem robót budowlanych, co najmniej w zakresie:

- ogrodzenia terenu i wyznaczenia stref niebezpiecznych,
- wykonania dróg, wyjść i przejść dla pieszych,
- doprowadzenia energii elektrycznej oraz wody
- odprowadzenia ścieków lub ich utylizacji,
- urządzenia pomieszczeń higieniczno-sanitarnych i socjalnych,
- zapewnienia oświetlenia naturalnego i sztucznego,
- zapewnienia właściwej wentylacji,
- zapewnienia łączności telefonicznej,

-urządzenia składowisk materiałów i wyrobów

Teren budowy lub robót powinien być w miarę potrzeby ogrodzony lub skutecznie zabezpieczony przed osobami postronnymi. Wysokość ogrodzenia powinna wynosić, co najmniej 1,5 m.

W ogrodzeniu placu budowy lub robót powinny być wykonane oddzielne bramy dla ruchu pieszego oraz pojazdów mechanicznych i maszyn budowlanych.

Szerokość ciągu pieszego jednokierunkowego powinna wynosić, co najmniej 0,75 m, a dwukierunkowego 1,20 m.

Dla pojazdów używanych w trakcie wykonywania robót budowlanych należy wyznaczyć i oznakować miejsca postojowe na terenie budowy. Szerokość dróg komunikacyjnych na placu budowy lub robót powinna być dostosowana do używanych środków transportowych.

Drogi i ciągi pieszego na placu budowy powinny być utrzymane we właściwym stanie technicznym.

Nie wolno na nich składować materiałów, sprzętu lub innych przedmiotów.

Drogi komunikacyjne dla wózków i taczek oraz pochylnie, po których dokonuje się ręcznego przenoszenia ciężarów nie powinny mieć spadków większych niż 10%.

Przejścia i strefy niebezpieczne powinny być oświetlone i oznakowane znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu.

Przejścia o pochyleniu większym niż 15 % należy zaopatrzyć w listwy umocowane poprzecznie, w odstępach nie mniejszych niż 0,40 m lub schody o szerokości nie mniejszej niż 0,75 m, zabezpieczone, co najmniej z jednej strony balustradą. Balustrada składa się z deski krawężnikowej o wysokości 0,15 m i poręczy ochronnej umieszczonej na wysokości 1,10 m. Wolną przestrzeń pomiędzy deską krawężnikową a poręczą należy wypełnić w sposób zabezpieczający pracowników przed upadkiem. Strefa niebezpieczna, w której istnieje zagrożenie spadania z wysokości przedmiotów, powinna być ogrodzona balustradami i oznakowana w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym.

Strefa ta nie może wynosić mniej niż 1/10 wysokości, z której mogą spadać przedmioty, lecz nie mniej niż 6,0 m. Przejścia, przejazdy i stanowiska pracy w strefie niebezpiecznej powinny być zabezpieczone daszkami ochronnymi.

Daszki ochronne powinny znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 2,4 m nad terenem w najniższym miejscu i być nachylone pod kątem 45° w kierunku źródła zagrożenia. Pokrycie daszków powinno być szczelne i odporne na przebicie przez spadające przedmioty.

Używanie daszków ochronnych jako rusztowań lub miejsc składowania narzędzi, sprzętu, materiałów jest zabronione.

Instalacje rozdziału energii elektrycznej na terenie budowy powinny być zaprojektowane i wykonane oraz utrzymywane i użytkowane w taki sposób, aby nie stanowiły zagrożenia pożarowego lub wybuchowego, lecz chroniły pracowników przed porażeniem prądem elektrycznym. Roboty związane z podłączeniem, sprawdzaniem, konserwacją i naprawą instalacji i urządzeń elektrycznych mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia. Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, mniejszej niż:

- 3,0 m** – dla linii o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 1 KV,
- 5,0 m** – dla linii i napięciu znamionowym powyżej 1 KV, lecz nieprzekraczającym 15 KV,
- 10,0 m** – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 15 KV, lecz nieprzekraczającym 30 KV,
- 15,0 m** – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 30 KV, lecz nieprzekraczającym 110 KV,

30,0 m – dla linii o napięciu znamionowym powyżej 110 KV.

Żurawie samojezdne, koparki i inne urządzenia ruchome, które mogą zbliżyć się na niebezpieczną odległość do w/w napowietrznych lub kablowych linii elektroenergetycznych, powinny być wyposażone w sygnalizatory napięcia.

Rozdzielnice budowlane prądu elektrycznego znajdujące się na terenie budowy należy zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych.

Rozdzielnice powinny być usytuowane w odległości nie większej niż 50,0 m od odbiorników energii.

Przewody elektryczne zasilające urządzenia mechaniczne powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniami mechanicznymi, a ich połączenia z urządzeniami mechanicznymi wykonane w sposób zapewniający bezpieczeństwo pracy osób obsługujących takie urządzenia.

Okresowe kontrole stanu stacjonarnych urządzeń elektrycznych pod względem bezpieczeństwa powinny być przeprowadzane, co najmniej jeden raz w miesiącu, natomiast kontrola stanu i oporności izolacji tych urządzeń, co najmniej dwa razy w roku, a ponadto:

przed uruchomieniem urządzenia po dokonaniu zmian i napraw części elektrycznych i mechanicznych,
 przed uruchomieniem urządzenia, jeżeli urządzenie było nieczynne przez ponad miesiąc,
 przed uruchomieniem urządzenia po jego przemieszczeniu.

W przypadkach zastosowania urządzeń ochronnych różnicowoprądowych w w/w instalacjach, należy sprawdzać ich działanie każdorazowo przed przystąpieniem do pracy.

Dokonywane naprawy i przeglądy urządzeń elektrycznych powinny być odnotowywane w książce konserwacji urządzeń.

Należy zapewnić dostateczną ilość wody zdatnej do picia pracownikom zatrudnionym na budowie oraz do celów higieniczno - sanitarnych, gospodarczych i przeciwpożarowych.

Ilość wody do celów higienicznych przypadająca dziennie na każdego pracownika jednocześnie zatrudnionego nie może być mniejsza niż:

120 l – przy pracach w kontakcie z subst. szkodliwymi, trującymi lub zakaźnymi albo powodującymi silne zabrudz. pyłami, w tym 20 l w przypadku korzystania z natrysków,

90 l - przy pracach brudzących, wykonywanych w wysokich temperaturach lub wymagających zapewnienia należytej higieny procesów technologicznych, w tym 60 l w przypadku korzystania z natrysków,

30 l – przy pracach nie wymienionych w pkt. „a” i „b”.

Niezależnie od ilości wody określonej w pkt. „a”, „b”, „c” należy zapewnić, co najmniej 2,5 l na dobę na każdy metr kwadratowy powierzchni terenu poza budynkami, wymagającej polewania (tereny zielone, utwardzone ulice, place itp.)

Pracownikom zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych należy zapewnić:

- posiłki wydawane ze względów profilaktycznych,

w jednym pomieszczeniu szatni i jadalni w przypadkach, gdy na terenie budowy, na której roboty budowlane wykonuje więcej niż 20 – pracujących.

W takim przypadku, szafki na odzież powinny być dwudzielne, zapewniające możliwość przechowywania oddzielnie odzieży roboczej i własnej.

W pomieszczeniach higieniczno – sanitarnych mogą być stosowane ławki, jako miejsca siedzące, jeżeli są one trwale przytwierdzone do podłoża.

Jadalnia powinna składać się z dwóch części:

-jadalni właściwej, gdzie powinno przypadać co najmniej 1,10 m² powierzchni na każdego z pracowników jednocześnie spożywających posiłek,

-pomieszczeń do przygotowywania, wydawania napojów oraz zmywania naczyń stołowych.

W przypadku usytuowania pomieszczeń higieniczno – sanitarnych w kontenerach dopuszcza się niższą

wysokość tych pomieszczeń, tj. do 2,20 m.- napoje, których rodzaj i temperatura powinny być dostosowane do warunków wykonywania pracy

Posiłki profilaktyczne należy zapewnić pracownikom wykonującym prace:

-związane z wysiłkiem fizycznym, powodującym w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny organizmu powyżej 1500 kcal u mężczyzn i powyżej 1 000 kcal u kobiet, wykonywane na otwartej przestrzeni w okresie zimowym; za okres zimowy uważa się okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

Napoje należy zapewnić pracownikom zatrudnionym:

-przy pracach na otwartej przestrzeni przy temperaturze otoczenia poniżej 10°C lub powyżej 25 °C.

Pracownik może przyrządzać sobie posiłki we własnym zakresie z produktów otrzymanych od pracodawcy. Pracownikom nie przysługuje ekwiwalent pieniężny za posiłki i napoje.

Na terenie budowy powinny być urządzone i wydzielone pomieszczenia higieniczno – sanitarne i socjalne – szatnie (na odzież roboczą i ochronną), umywalnie, jadalnie, suszarnie oraz ustępy. Dopuszczalne jest korzystanie z istniejących na terenie budowy pomieszczeń i urządzeń higieniczno – sanitarnych inwestora, jeżeli przewiduje to zawarta umowa. Zabrania się urządzania kloak .

Na terenie budowy powinny być wyznaczone oznakowane, utwardzone i odwodnione miejsca do składania materiałów i wyrobów.

Składowiska materiałów, wyrobów i urządzeń technicznych należy wykonać w sposób wykluczający możliwość wywrócenia, zsunęcia, rozsunęcia się lub spadnięcia składowanych wyrobów i urządzeń.

Materiały drobnicowe powinny być ułożone w stosy o wysokości nie większej niż 2,0 m, a stosy materiałów workowanych ułożone w warstwach krzyżowo do wysokości nieprzekraczającej 10 – warstw.

Odległość stosów przy składowaniu materiałów nie powinna być mniejsza niż:

0,75 m - od ogrodzenia lub zabudowań,

5,00 m - od stałego stanowiska pracy.

Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego jest zabronione. Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne przy użyciu drabiny lub schodów.

Teren budowy powinien być wyposażony w sprzęt niezbędny do gaszenia pożarów, który powinien być regularnie sprawdzany, konserwowany i uzupełniany, zgodnie z wymaganiami producentów i przepisów przeciwpożarowych. Ilość i rozmieszczenie gaśnic przenośnych powinno być zgodne z wymaganiami przepisów przeciwpożarowych.

W pomieszczeniach zamkniętych należy zapewnić wymianę powietrza, wynikającą z potrzeb bezpieczeństwa pracy. Wentylacja powinna działać sprawnie i zapewniać dopływ świeżego powietrza. Nie może ona powodować przeciągów, wyzębienia lub przegrzewania pomieszczeń pracy.

Roboty ziemne

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót ziemnych:

- upadek pracownika lub osoby postronnej do wykopu (brak wygradzenia wykopu balustradami; brak przykrycia wykopu),
- zasypanie pracownika w wykopie wąskoprzestrzennym (brak zabezpieczenia ścian wykopu przed obsunięciem się; obciążenie klina naturalnego odłamu gruntu urobkiem pochodzącym z wykopu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej).

Roboty ziemne powinny być prowadzone na podstawie projektu określającego położenie instalacji i urządzeń podziemnych, mogących znaleźć się w zasięgu prowadzonych robót.

Wykonywanie robót ziemnych w bezpośrednim sąsiedztwie sieci, takich jak:

- elektroenergetyczne,

- gazowe,
- telekomunikacyjne,
- ciepłownicze,
- wodociągowe i kanalizacyjne,

powinno być poprzedzone określeniem przez kierownika budowy bezpiecznej odległości w jakiej mogą być one wykonywane od istniejącej sieci i sposobu wykonywania tych robót.

W czasie wykonywania robót ziemnych miejsca niebezpieczne należy ogrodzić i umieścić napisy ostrzegawcze.

W czasie wykonywania wykopów w miejscach dostępnych dla osób niezatrudnionych przy tych robotach, należy wokół wykopów pozostawionych na czas zmroku i w nocy ustawić balustrady zaopatrzone w światło ostrzegawcze koloru czerwonego. Poręcze balustrad powinny znajdować się na wysokości 1,10 m nad terenem i w odległości nie mniejszej niż 1,0 m od krawędzi wykopu. Wykopy o ścianach pionowych nieumocnionych, bez rozparcia lub podparcia mogą być wykonywane tylko do głębokości 1,0 m w gruntach zwartych, w przypadku gdy teren przy wykopie nie jest obciążony w pasie o szerokości równej głębokości wykopu. Wykopy bez umocnień o głębokości większej niż 1,0 m, lecz nie większej od 2,0 m można wykonywać, jeżeli pozwalają na to wyniki badań gruntu i dokumentacja geologiczno – inżynierska. Bezpieczne nachylenie ścian wykopów powinno być określone w dokumentacji projektowej wówczas, gdy:

- roboty ziemne wykonywane są w gruncie nawodnionym,
- teren przy skarpie wykopu ma być obciążony w pasie równym głębokości wykopu,
- grunt stanowią ropy skłonne do pęcznienia,
- wykopu dokonuje się na terenach osuwiskowych,
- głębokość wykopu wynosi więcej niż 4,0 m.

Jeżeli wykop osiągnie głębokość większą niż 1,0 m od poziomu terenu, należy wykonać zejście (wejście) do wykopu. Odległość pomiędzy zejściami (wejściami) do wykopu nie powinna przekraczać 20,0 m.

Należy również ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane przez, co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

Dotyczy to prac wykonywanych w wykopach i wyrobiskach o głębokości większej od 2,0 m.

Składowanie urobku, materiałów i wyrobów jest zabronione:

- w odległości mniejszej niż 0,60 m od krawędzi wykopu, jeżeli ściany wykopu są obudowane oraz jeżeli obciążenie urobku jest przewidziane w doborze obudowy,
- w strefie klina naturalnego odłamu gruntu, jeżeli ściany wykopu nie są obudowane.

Ruch środków transportowych obok wykopów powinien odbywać się poza granicą klina naturalnego odłamu gruntu.

W czasie wykonywania robót ziemnych nie powinno dopuszczać się do tworzenia nawisów gruntu.

Przebywanie osób pomiędzy ścianą wykopu a koparką, nawet w czasie postoju jest zabronione.

Zakładanie obudowy lub montaż rur w uprzednio wykonanym wykopie o ścianach pionowych i na głębokości powyżej 1,0 m wymaga tymczasowego zabezpieczenia osób klatkami osłonowymi lub obudową prefabrykowaną.

4. Roboty budowlano – montażowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlano – montażowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak zabezpieczenia obrysu stropu; brak zabezpieczenia otworów technologicznych w powierzchni stropu; brak zabezpieczenia otworów prowadzących na płyty balkonowe);
- przygnięcie pracownika płytą prefabrykowaną wielkowymiarową podczas wykonywania robót

montażowych przy użyciu żurawia budowlanego (przebywanie pracownika w strefie zagrożenia, tj. w obszarze równym rzutowi przemieszczanego elementu, powiększonym z każdej strony o 6,0 m). Roboty montażowe konstrukcji stalowych i prefabrykowanych elementów wielkowymiarowych mogą być wykonywane na podstawie projektu montażu oraz planu „bioz” przez pracowników zapoznanych z instrukcją organizacji montażu oraz rodzajem używanych maszyn i innych urządzeń technicznych.

Przebywanie osób na górnych płaszczyznach ścian, belek, słupów, ram lub kratownic oraz na dwóch niższych kondygnacjach, znajdujących się bezpośrednio pod kondygnacją, na której prowadzone są roboty montażowe, jest zabronione.

Prowadzenie montażu z elementów wielkowymiarowych jest zabronione:

- przy prędkości wiatru powyżej 10 m/s,
- przy złej widoczności o zmierzchu, we mgle i w porze nocnej, jeżeli stanowiska pracy nie mają wymaganego przepisami odrębnego oświetlenia.

Odległość pomiędzy skrajnią podwozia lub platformy obrotowej żurawia a zewnętrznymi częściami konstrukcji montowanego obiektu bud. powinna wynosić co najmniej 0,75 m.

Zabronione jest w szczególności:

- przechodzenia osób w czasie pracy żurawia pomiędzy obiektami budowlanymi a podwoziem żurawia lub wychylania się przez otwory w obiekcie budowlanym,
- składowanie materiałów i wyrobów pomiędzy skrajnią żurawia budowlanego lub pomiędzy torowiskiem żurawia a konstrukcją obiektu budowlanego lub jego tymczasowymi zabezpieczeniami.

Punkty świetlne przy stanowiskach montażowych powinny być tak rozmieszczone, aby zapewniały równomierne oświetlenie, bez ostrych cieni i olśnień osób.

Elementy prefabrykowane można zwolnić z podwieszenia po ich uprzednim zamocowaniu w miejscu wbudowania.

W czasie zakładania stężeń montażowych, wykonywania robót spawalniczych, odczepiania elementów prefabrykowanych z zawiesi i betonowania styków należy stosować wyłącznie pomosty montażowe lub drabiny rozstawne.

W czasie montażu, w szczególności słupów, belek i wiązarów, należy stosować podkładki pod liny zawiesi, zapobiegające przetarciu i załamaniu lin.

Podnoszenie i przemieszczanie na elementach prefabrykowanych osób, przedmiotów, materiałów lub wyrobów jest zabronione.

Osoby przebywające na stanowiskach pracy, znajdujące się na wysokości co najmniej 1,0 m od poziomu podłogi lub ziemi, powinny być zabezpieczone balustradą przed upadkiem z wysokości.

Balustradami powinny być zabezpieczone:

- krawędzie stropów nieobudowanych ścianami zewnętrznymi,
- pozostawione otwory w ścianach (drzwiowe, balkonowe, szybów dźwigowych).

Otwory w stropach na których prowadzone są prace lub do których możliwy jest dostęp ludzi, należy zabezpieczyć przed możliwością wpadnięcia lub ogrodzić balustradą.

Przemieszczanie w poziomie stanowisko pracy powinno mieć zapewnione mocowanie końcówki linki bezpieczeństwa do pomocniczej liny ochronnej lub prowadnicy poziomej, zamocowanej na wysokości około 1,50 m wzdłuż zewnętrznej strony krawędzi przejścia.

Wytrzymałość i sposób zamocowania prowadnicy, powinny uwzględniać obciążenie dynamiczne spadającej osoby.

W przypadku gdy zachodzi konieczność przemieszczenia stanowiska pracy w pionie, linka bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa powinna być zamocowana do prowadnicy pionowej za pomocą urządzenia samohamującego.

Długość linki bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa nie powinna być większa niż 1,50 m.

Amortyzatory spadania nie są wymagane, jeżeli linki asekuracyjne są mocowane do linek urządzeń samohamujących, ograniczających wystąpienie siły dynamicznej w momencie spadania, zwłaszcza

aparatów bezpieczeństwa lub pasów bezwładnościowych.

Osoby korzystające z urządzeń krzesełkowych, drabin linowych lub ruchomych podestów roboczych powinny być dodatkowo zabezpieczone przed upadkiem z wysokości za pomocą prowadnicy pionowej, zamocowanej niezależnie od lin nośnych drabiny, krzeselka lub podestu.

Ponadto, należy ustalić rodzaje prac, które powinny być wykonywane, przez co najmniej dwie osoby, w celu zapewnienia asekuracji, ze względu na możliwość wystąpienia szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia ludzkiego.

Dotyczy to prac wykonywanych na wysokości powyżej 2,0 m w przypadkach, w których wymagane jest zastosowanie środków ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości.

5. Roboty wykończeniowe

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót wykończeniowych:

- upadek pracownika z wysokości (brak balustrad ochronnych przy podestach roboczych rusztowania; brak stosowania sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości przy wykonywaniu robót związanych z montażem lub demontażem rusztowania),

- uderzenie spadającym przedmiotem osoby postronnej korzystającej z ciągu pieszego usytuowanego przy budowanym lub remontowanym obiekcie budowlanym (brak wygrozdzenia strefy niebezpiecznej). Roboty wykończeniowe zewnętrzne (elewacja budynku) mogą być wykonywane przy użyciu ruchomych podestów roboczych oraz rusztowań.

Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta lub projektem indywidualnym.

Osoby zatrudnione, przy montażu i demontażu rusztowań oraz monterzy podestów roboczych powinien posiadać wymagane uprawnienia.

Osoby dokonujące montażu i demontażu rusztowań obowiązane są do stosowania urządzeń zabezpieczających przed upadkiem z wysokości.

Przed montażem i demontażem rusztowań należy wyznaczyć i wygrodzić strefę niebezpieczną.

Rusztowania i ruchome podesty robocze powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Odbiór rusztowania dokonuje się wpisem do dziennika budowy lub w protokole odbioru technicznego.

W przypadku rusztowań systemowych dopuszczalne jest umieszczenie poręczy ochronnej na wysokości 1,00 m.

Rusztowania z elementów metalowych powinny być uziemione i posiadać instalację piorunochronną.

Rusztowania usytuowane bezpośrednio przy drogach, ulicach oraz w miejscach przejazdów i przejść dla pieszych, powinny posiadać daszki ochronne i osłonę z siatek ochronnych.

Stosowanie siatek ochronnych nie zwalnia z obowiązku stosowania balustrad.

Roboty wykończeniowe wewnętrzne mogą być wykonywane z rusztowań składanych typu „Warszawa” (roboty tynkarskie, montażowe, instalacyjne) oraz drabin rozstawnych (roboty malarskie).

Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta.

Montaż i demontaż tego typu rusztowań może być przeprowadzony tylko i wyłącznie przez osoby odpowiednio przeszkolone w zakresie jego konstrukcji, montażu i demontażu.

Rusztowania tego typu powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Dopuszcza się wykonywanie robót malarskich przy użyciu drabin rozstawnych tylko do wysokości nieprzekraczalnej 4,0 m od poziomu podłogi.

Drabiny należy zabezpieczyć przed poślizgiem i rozsunięciem się oraz zapewnić ich stabilność.

W pomieszczeniach, w których będą prowadzone roboty malarskie roztworami wodnymi, należy wyłączyć instalację elektryczną i stosować zasilanie, które nie będzie mogło spowodować zagrożenia prądem elektrycznym.

Przy ręcznej lub mechanicznej obróbce elementów kamiennych, pracownicy powinni używać środków

ochrony indywidualnej, takich jak:

- gogle lub przyłbice ochronne,
- hełmy ochronne,
- rękawice wzmocnione skórą,
- obuwiu z wkładkami stalowymi chroniącymi palce stóp.

Stanowiska pracy powinny umożliwić swobodę ruchu, niezbędną do wykonywania pracy.

6. Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

Zagrożenia występujące przy wykonywaniu robót budowlanych przy użyciu maszyn i urządzeń technicznych:

- pochwycenie kończyny górnej lub kończyny dolnej przez napęd (brak pełnej osłony napędu),
- potrącenie pracownika lub osoby postronnej łyżką koparki przy wykonywaniu robót na placu budowy lub w miejscu dostępnym dla osób postronnych (brak wygradzenia strefy niebezpiecznej),
- porażenie prądem elektrycznym (brak zabezpieczenia przewodów zasilających urządzenia mechaniczne przed uszkodzeniami mechanicznymi).

Maszyny i inne urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być montowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności.

Maszyny i inne urządzenia techniczne, podlegające dozorowi technicznemu, mogą być używane na terenie budowy tylko wówczas, jeżeli wystawiono dokumenty uprawniające do ich eksploatacji.

Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, niepodlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli dokumentację techniczno – ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn lub urządzeń.

Operatorzy lub maszyniści żurawi, maszyn budowlanych, kierowcy wózków i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Stanowiska pracy operatorów maszyn lub innych urządzeń technicznych, które nie posiadają kabin, powinny być:

- zadaszone i zabezpieczone przed spadającymi przedmiotami,
- osłonięte w okresie zimowym.

7. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

Szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, przeprowadza się jako:

- szkolenie wstępne,
- szkolenie okresowe.

Szkolenia te przeprowadzane są w oparciu o programy poszczególnych rodzajów szkolenia.

Szkolenia wstępne ogólne („instruktaż ogólny”) przechodzą wszyscy nowo zatrudniani pracownicy przed dopuszczeniem do wykonywania pracy.

Obejmuje ono zapoznanie pracowników z podstawowymi przepisami bhp zawartymi w Kodeksie pracy, w układach zbiorowych pracy i regulaminach pracy, zasadami bhp obowiązującymi w danym zakładzie pracy oraz zasadami udzielania pierwszej pomocy.

Szkolenie wstępne na stanowisku pracy („Instruktaż stanowiskowy”) powinien zapoznać pracowników z zagrożeniami występującymi na określonym stanowisku pracy, sposobami ochrony przed zagrożeniami, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tym stanowisku. Pracownicy przed przystąpieniem do pracy, powinni być zapoznani z ryzykiem zawodowym związanym z pracą na danym stanowisku pracy. Fakt odbycia przez pracownika szkolenia wstępnego ogólnego, szkolenia

wstępnego na stanowisku pracy oraz zapoznania z ryzykiem zawodowym, powinien być potwierdzony przez pracownika na piśmie oraz odnotowany w aktach osobowych pracownika. Szkolenia wstępne podstawowe w zakresie bhp, powinny być przeprowadzone w okresie nie dłuższym niż 6 – miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku pracy. Szkolenia okresowe w zakresie bhp dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, powinny być przeprowadzane w formie instruktażu nie rzadziej niż raz na 3 lata, a na stanowiskach pracy, na których występują szczególne zagrożenia dla zdrowia lub życia oraz zagrożenia wypadkowe – nie rzadziej niż raz w roku. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach operatorów żurawi, maszyn budowlanych i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje. Powyższy wymóg nie dotyczy betoniarek z silnikami elektrycznymi jednofazowymi oraz silnikami trójfazowymi o mocy do 1 KW.

Na placu budowy powinny być udostępnione pracownikom do stałego korzystania, aktualne instrukcje bezpieczeństwa i higieny pracy dotyczące:

- wykonywania prac związanych z zagrożeniami wypadkowymi lub zagrożeniami zdrowia pracowników,
- obsługi maszyn i innych urządzeń technicznych,
- postępowania z materiałami szkodliwymi dla zdrowia i niebezpiecznymi,
- udzielania pierwszej pomocy.

W/w instrukcje powinny określać czynności do wykonywania przed rozpoczęciem danej pracy, zasady i sposoby bezpiecznego wykonywania danej pracy, czynności do wykonywania po jej zakończeniu oraz zasady postępowania w sytuacjach awaryjnych stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników.

Nie wolno dopuścić pracownika do pracy, do której wykonywania nie posiada wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad BHP.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

8. ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują odpowiednio kierownik budowy (kierownik robót) oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków.

Nieprzestrzeganie przepisów bhp na placu budowy prowadzi do powstania bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia pracowników.

- przyczyny organizacyjne powstania wypadków przy pracy:

a) niewłaściwa ogólna organizacja pracy

nieprawidłowy podział pracy lub rozplanowanie zadań,

niewłaściwe polecenia przełożonych,

brak nadzoru,

brak instrukcji posługiwania się czynnikami materialnym,

tolerowanie przez nadzór odstępstw od zasad bezpieczeństwa pracy,

brak lub niewłaściwe przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa pracy i ergonomii, dopuszczenie do pracy człowieka z przeciwwskazaniami lub bez badań lekarskich;

b) niewłaściwa organizacja stanowiska pracy:

niewłaściwe usytuowanie urządzeń na stanowiskach pracy,

nieodpowiednie przejścia i dojścia,

brak środków ochrony indywidualnej lub niewłaściwy ich dobór

- przyczyny techniczne powstania wypadków przy pracy:
 - niewłaściwy stan czynnika materialnego:
 - wady konstrukcyjne czynnika materialnego będące źródłem zagrożenia,
 - niewłaściwa stateczność czynnika materialnego,
 - brak lub niewłaściwe urządzenia zabezpieczające,
 - brak środków ochrony zbiorowej lub niewłaściwy ich dobór,
 - brak lub niewłaściwa sygnalizacja zagrożeń,
 - niedostosowanie czynnika materiału do transportu, konserwacji lub napraw;
 - niewłaściwe wykonanie czynnika materialnego:
 - zastosowanie materiałów zastępczych,
 - niedotrzymanie wymaganych parametrów technicznych;
 - wady materiałowe czynnika materialnego:
 - ukryte wady materiałowe czynnika materialnego;
 - niewłaściwa eksploatacja czynnika materialnego:
 - nadmierna eksploatacja czynnika materialnego,
 - niedostateczna konserwacja czynnika materialnego,
 - niewłaściwe naprawy i remonty czynnika materialnego.

Osoba kierująca pracownikami jest obowiązana:

organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy.

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

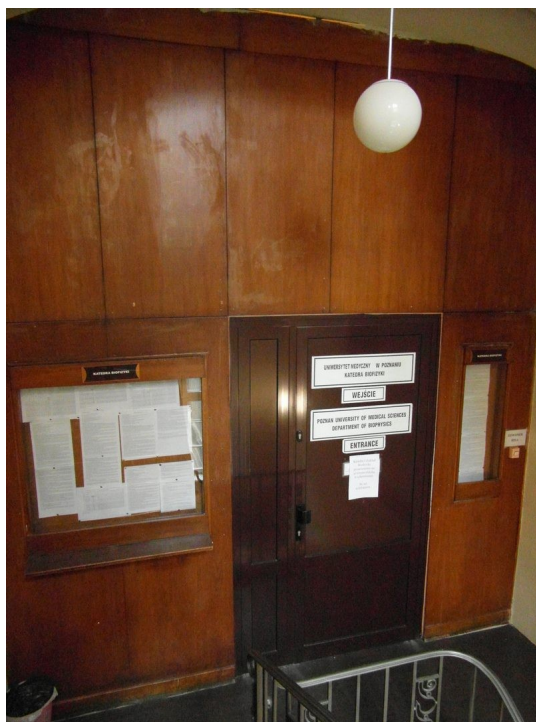
1. Widok na istniejące drzwi na poziomie +3

2. Widok na istniejące drzwi na poziomie 0

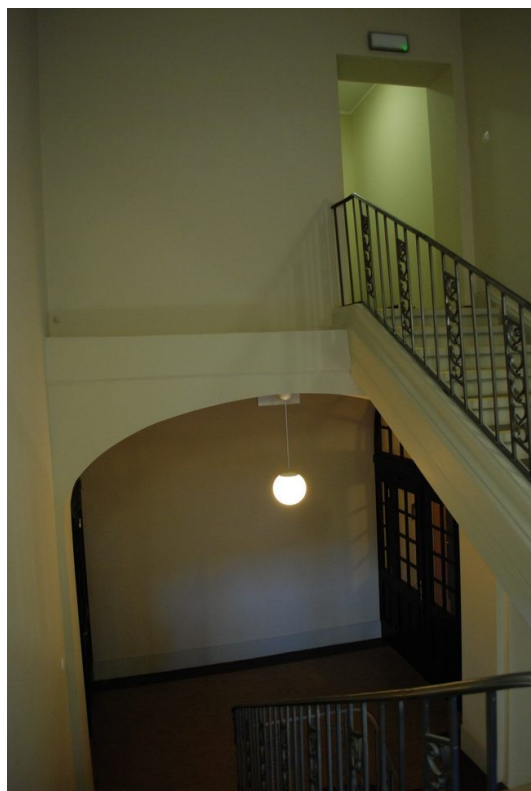
3. Widok istniejącej zabudowy na poziomie +1

4. Widok istniejącej zabudowy na poziomie +2

5. Widok istniejącej zabudowy na poziomie +4

6. Widok klatki schodowej

Poznań, dnia 29.01. 1985 r.

Jacek Bułat

(imię i nazwisko)

Obywatelstwo

jest upoważniony(a) do:

(polecenie)

Nr 47/85/Pw

Decyzja o stwierdzeniu przygotowania zawodowego

do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych
w budownictwie

Art. 1 i 2, § 5 ust. 1 i 2, § 7

Nr podstawy § i § 13 ust. 1 pkt 1 lit. - rozporządzenia Mi-
nistra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych fun-
kcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 8, poz. 46) stwierdza się, że:

Obywatelstwo

Jacek Jan BUŁAT

(imię i nazwisko)

małster inżynier architekt-

(tytuł naukowy - zawodowy)

4 lutego 1985 r. w Poznaniu

pościada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnych funkcji
projektanta oraz kierownika budowy i robót

w specjalności

architektoniczną

(rodzaj funkcji)

w zakresie

architektury

(rodzaj specjalności techniczno-budowlanej)

(specjalizacja zawodowa)

1/ sporządzania projektów w zakresie rozwiązań:

a/ architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych,

b/ konstrukcyjno-budowlanych obiektów budowlanych w budownictwie
osób fizycznych, z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głą-
bokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczal-
nych,

2/ kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót,
kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych ele-
mentów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego:

a/ wszelkich budynków,

b/ budowli w budownictwie osób fizycznych oraz budowli służą-
cych do celów rozrywki, wypoczynku i sportu - z wyłączeniem
konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji
statycznie niewyznaczalnych.

10 ZKI

Z-ca Biurego Architekta Woj. Wielkiego
Woj. Wielkiego
(podpis i pieczęć)

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wielkopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Wielkopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Jacek Bułat

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **47/85/Pw**, jest wpisany na listę członków Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **WP-0028**.

Członek czynny od: 01-01-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 14-01-2015 r. Poznań.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2016 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Aleksandra Kornecka, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

WP-0028-AYE2-8F7D-531C-5CCE

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
WIELKOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

l.dz. 40 /WP-OIA/OKK/2009

sygnatura akt: WOIA-OKK/46/2009

Poznań, dnia 22 czerwca 2009 r.

DECYZJA nr WP-OIA/OKK/UpB/39/2009

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 13 ust. 1 pkt 1 i art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016; dalsze zmiany: Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 113, poz. 954, Nr 163, poz. 1362 i 1364 oraz Nr 169, poz. 1419 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 63), art. 11 i 24 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, z 2002 r. Nr 23, poz. 221 i Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 oraz z 2005 r. Nr 150, poz. 1247), oraz art. 104 i 107 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071; dalsze zmiany: Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 78, poz. 682)

stwierdza się, że

Pan

mgr inż. arch. Adam Blaszczyk

posiada odpowiednie wykształcenie techniczne i praktykę zawodową
i nadaje się

UPRAWNIENIA BUDOWLANE

w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń

Decyzja niniejsza jako uwzględniająca w całości żądanie strony nie wymaga uzasadnienia.
Od decyzji przysługuje Panu/Pani odwołanie do Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał decyzję tj. Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przewodniczący Wielkopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Andrzej J. Nowak
architekt

WIELKOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW
OKRĘGOWA KOMISJA KWALIFIKACYJNA

1. Przewodniczący Komisji:	mgr inż. arch.	Andrzej Nowak	
2. Sekretarz Komisji:	mgr inż. arch.	Ewa Pawlicka - Garus	
3. Z-ca przewodniczącego komisji:	mgr inż. arch.	Jacek Buszkiewicz	
4. Członek Komisji:	mgr inż. arch.	Stefan Bajer	
5. Członek Komisji:	mgr inż. arch.	Małgorzata Matusiewicz	
6. Członek Komisji:	mgr inż. arch.	Stanisław Mikołajczak	
7. Członek Komisji:	mgr inż. arch.	Anna Plesitka	
8. Członek Komisji:	mgr inż. arch.	Eryk Steński	
9. Członek Komisji:	mgr inż. arch.	Szymon Weyna	
10. Doradca prawny	mgr	Bartosz Guss	

Qizsmulja:

- 1) Strona (wnioskodawca): arch. Adam Blaszczyk 61-171 Poznań, ul. Żmigrońska 13 e/4
- 2) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego 00-512 Warszawa ul. Kuca 38/42
- 3) Wielkopolska Okręgowa Rada Izby Architektów 61-772 Poznań, Stary Rynek 56
- 4) a.a

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wielkopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Wielkopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Adam Błaszczyk

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **WP-OIA/OKK/UpB/39/2009**,

jest wpisany na listę członków Wielkopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **WP-0780**.

Członek czynny od: 01-07-2010 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 10-06-2015 r. Poznań.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2016 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Aleksandra Kornecka, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

WP-0780-7DA9-ED26-9D34-YC7E